

Αριθμός 1351/2022
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε΄ ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Βασδέκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ζαμπέτα Στράτα, Μαρία Λεπενιώτη, Σοφία Οικονόμου και Κλεόβουλο - Δημήτριο Κοκκορό, Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 20 Μαΐου 2022, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Αριστέας Θεοδόση (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλαμου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος – κατηγορουμένου Α Γ του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αγίας Βαρβάρας Αττικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αχιλλέα Κυριάκου, για αναίρεση της υπ' αριθ. 1273/2021 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών.

Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 26.11.2021 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1157/21.

Αφού άκουσε

Την Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση από 26-11-2021 αίτηση του Α Γ του Κ, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 1273/2021 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, με την οποία καταδικάστηκε για την πράξη της απλής συνέργειας σε ληστεία και του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τριών [3] ετών, που

μετατράπηκε προς πέντε [5] ευρώ ημερησίως, ασκήθηκε: α] νομότυπα, αφού έγινε με δήλωση του αναιρεσειόντος στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου που επιδόθηκε την 26-11-2021 [άρθρο 474 παρ. 2 Α ΚΠΔ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 141 Ν.4855/2021], β] εμπρόθεσμα, αφού η απόφαση καταχωρήθηκε στο ειδικό βιβλίο στις 17-11-2021 και η δήλωση αναιρέσης έγινε στις 26-11-2021, εντός δηλαδή της νόμιμης προθεσμίας των είκοσι [20] ημερών [άρθρο 473 παρ. 1, 2, 3 ΚΠΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 140 Ν. 4855/2021] και γ] παραδεκτά, αφού ασκήθηκε από δικαιούμενο και έχοντα προς τούτο έννομο συμφέρον, στρέφεται κατά υποκείμενης στο ένδικο αυτό μέσο απόφασης και περιέχει ορισμένους λόγους αναιρέσης [άρθρα 464, 504, 505 παρ. 1 εδ. α και 510 παρ. 1 στοιχ. Δ και Ε ΚΠΔ]. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Η επιβαλλόμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, της οποίας η έλλειψη ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ του ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, πρέπει να υπάρχει, όχι μόνο στην απόφαση για την ενοχή, δηλαδή την καταδικαστική ή την απαλλακτική απόφαση, αλλά σε όλες τις αποφάσεις, ανεξάρτητα αν αυτές είναι οριστικές ή παρεμπίπτουσες ή αν η έκδοσή τους έχει αφεθεί κατά το νόμο στη διακριτική, ελεύθερη ή ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου που τις εξέδωσε. Επομένως, η παρεμπίπτουσα απόφαση, που απορρίπτει αίτημα αναβολής [άρθρο 349 ΚΠΔ] ή διακοπής της δίκης στο Εφετείο [άρθρο 375 ΚΠΔ], για σοβαρούς λόγους ανωτέρας βίας ή ανυπέρβλητου κωλύματος, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη, μολονότι η παραδοχή ή απόρριψη της σχετικής αιτήσεως έχει αφεθεί στην ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου. Πρέπει δηλαδή στην απόφαση να διαλαμβάνονται α] τα αποδεικτικά μέσα που έλαβε υπόψη και αξιολόγησε το δικαστήριο, για να διαμορφώσει τη σχετική απορριπτική κρίση του, β] με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία, στα οποία θεμελιώθηκε το αβάσιμο του αιτήματος αναβολής ή διακοπής της δίκης και γ] οι νομικοί συλλογισμοί που αιτιολογούν την ετυμηγορία ότι ο

προβαλλόμενος λόγος δεν αποτελεί νόμιμο και βάσιμο λόγο αναβολής ή διακοπής της δίκης [ανωτέρα βία ή ανυπερβλητο κώλυμα] και η αντίστοιχη απορριπτική απόφαση επί του αιτήματος αναβολής ή διακοπής [ΟΛΑΠ 7/2005]. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών απέρριψε αίτημα του αναιρεσιόντος περί διακοπής της δίκης, με την ακόλουθη αιτιολογία: «Το αίτημα διακοπής της δίκης σε άλλη δικάσιμο, που υπέβαλε ο εμφανισθείς, ως άγγελος, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, Χρήστος Καραϊσκος, αναγγέλλοντας αδυναμία εμφάνισης κατά τη σημερινή δικάσιμο, του διορισθέντος, κατά τα ανωτέρω, από τον εκκαλούντα-τρίτο των κατηγορουμένων Α Γ, συνηγόρου του Δημητρίου Κλειδαρά [δικηγόρου Αθηνών], προσκομίζοντας προς θεμελίωση-απόδειξη του αιτήματος την από 04-11-2021 Δήλωση-Βεβαίωση του τελευταίου προς την Πρόεδρο του Δικαστηρίου τούτου, την από 02-11-2021 Βεβαίωση του Γραμματέα του Β' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών Γεωργίου Ντερζή και την από 01-11-2021 Βεβαίωση της Γραμματέα του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών Μαρίας Κατσαρού, κρίνεται απορριπτέο. Και τούτο διότι, από τα έγγραφα αυτά δεν προκύπτει ότι ο άνω συνήγορος του απόντος κατηγορουμένου Α Γ κωλύεται να εμφανισθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, [το οποίο σημειωτέον συνεδριάζει εντός του ίδιου κτηρίου του Εφετείου Αθηνών εντός του οποίου συνεδριάζουν και τα άλλα δύο προαναφερόμενα Δικαστήρια, στα οποία προτίμησε να παρασταθεί], κατά τη σημερινή δικάσιμο, προκειμένου να εκπροσωπήσει τον άνω κατηγορούμενο, όπως εξουσιοδοτήθηκε από τον τελευταίο με την από 29-10-2021 εξουσιοδότησή του. Ειδικότερα, δεν προκύπτει από τα άνω έγγραφα ο λόγος για τον οποίο ο άνω πληρεξούσιος δικηγόρος προτίμησε να παρασταθεί, κατόπιν διακοπής της δίκης από 20.10.2021, ενώπιον του Β' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, όπου συζητείται αίτηση της πελάτιδός του εταιρίας ΟΤΕ ΑΕ περί διόρθωσης / συμπλήρωσης των πρακτικών της 4490/4805/5236/2019 απόφασης του άνω Δικαστηρίου, καθώς και ενώπιον του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, όπου

εκδικάζεται κατόπιν πολλών διακοπών από την αρχική δικάσιμο της 19.05.2021, η υπόθεση του κατηγορουμένου Ι Α, του οποίου είναι συνήγορος, αντί να παρασταθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ήτοι του Γ' Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθηνών, στο οποίο εισάγεται η υπόθεση του πελάτη του με αριθμό εκθέματος 1. Συγκεκριμένα, δεν προκύπτει από τα προσκομισθέντα έγγραφα η σειρά του εκθέματος των υποθέσεων, για τις οποίες παρίσταται στα άνω Δικαστήρια ο εν λόγω συνήγορος, ούτε προκύπτει αν η συνεδρίαση των άνω Δικαστηρίων έχει ξεκινήσει, ούτε αν αναμένεται να διαρκέσει μέχρι τη λήξη του ωραρίου της Γραμματέως εκείνων των Δικαστηρίων, έτσι ώστε, ο εν λόγω συνήγορος να κωλύεται να παρασταθεί, κατά τη διάρκεια της σημερινής δικάσιμου, έστω μέχρι το πέρας του ωραρίου της Γραμματέως της έδρας, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ως τέτοιου της παραπομπής μετ' αναίρεση, με μοναδικό ζήτημα προς συζήτηση την επιμέτρηση της ποινής για την πράξη της απλής συνδρομής σε ληστεία, ως προς τον εν λόγω εκκαλούντα- 3ο κατηγορούμενο, ο οποίος έχει κριθεί αμετάκλητα ένοχος για την πράξη αυτή και ο οποίος τον εξουσιοδότησε να τον εκπροσωπήσει». Με τις παραδοχές αυτές, το δικαστήριο της ουσίας διέλαβε στην παρεμπίπτουσα απόφασή του, με την οποία απέρριψε το αίτημα διακοπής της δίκης, την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία. Ειδικότερα, α] στην απόφαση αναφέρεται με σαφήνεια, ότι το αίτημα διακοπής της δίκης κρίθηκε αβάσιμο, διότι η υπόθεση αφορούσε μόνο στο ζήτημα της επιμέτρησης της ποινής για την πράξη της απλής συνδρομής σε ληστεία, ως προς τον κατηγορούμενο και ήδη αναιρεσείοντα, ο οποίος είχε κριθεί αμετάκλητα ένοχος για την πράξη αυτή και θα μπορούσε να εκδικασθεί μέχρι το πέρας του ωραρίου της γραμματέως της έδρας, σε κάποια διακοπή των δύο άλλων υποθέσεων που χειριζόταν ο εξουσιοδοτημένος συνήγορος του κατηγορουμένου και οι οποίες εκδικάζονταν στο ίδιο κτίριο του Εφετείου Αθηνών, β] στην απόφαση αναφέρεται ότι ο συνήγορος του κατηγορουμένου, μπορούσε να παρασταθεί στην κρινόμενη υπόθεση, που εκδικαζόταν, κατά παραπομπή μετ' αναίρεση, από το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών και όχι στο Τριμελές

Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών, όπου συζητείτο η αίτηση της πελάτιδος του εταιρίας ΟΤΕ ΑΕ περί διόρθωσης συμπλήρωσης των πρακτικών της υπ' αριθμ. 4490/ 4805/ 5236/ 2019 απόφασης του άνω δικαστηρίου, γ] στην απόφαση αναφέρεται ότι η κρινόμενη υπόθεση είχε αριθμό εκθέματος 1 και μπορούσε να εκδικαστεί πριν από την έναρξη της υπόθεσης του κατηγορουμένου Ι Α, η οποία είχε προσδιοριστεί κατόπιν πολλών αναβολών από την αρχική δικάσιμο της 19-5-2021. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ ΚΠΔ λόγος αναίρεσης, περί έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε ΚΠΔ, λόγο αναίρεσης αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υπάρχει, όταν το δικαστήριο της ουσίας δεν υπάγει ορθά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν στη διάταξη που εφάρμοσε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διάταξης αυτής, η οποία υπάρχει όταν στο πόρισμα της απόφασης που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό αιτιολογικού με το διατακτικό, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις και λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσης (Ολ. Α.Π. 2/2011, Α.Π. 46/2018). Εξ άλλου, από τις διατάξεις του άρθρου 524 του Κ.Π.Δ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 161 του Ν. 4855/2021 προκύπτει, ότι αν η νέα εκδίκαση της υπόθεσης διατάχθηκε ύστερα από αίτηση αναίρεσης, που ασκήθηκε μόνον από τον καταδικασθέντα ή προς όφελός του, ενώπιον του δικαστηρίου της παραπομπής, η νέα συζήτηση διεξάγεται εξ αρχής μεν, αν αναιρέθηκε η απόφαση εξ ολοκλήρου, κατά το μέρος δε που αναιρέθηκε, όταν η αναίρεση υπήρξε μερική, διότι, στη δεύτερη περίπτωση, κατά τα λοιπά μέρη της αναιρεθείσης αποφάσεως για τα οποία δεν προβλήθηκαν λόγοι αναιρέσεως ή οι τυχόν προβληθέντες απορρίφθηκαν από την αναιρετική

απόφαση, η προσβληθείσα απόφαση κατέστη αμετάκλητη (αρθρ. 546 Κ.Π.Δ.), οπότε δεν επιτρέπεται νέα συζήτηση επί των μερών τούτων, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω κεφάλαια είναι αυτοτελή και η υπόστασή τους δεν εξαρτάται από το αναιρεθέν μέρος. Ειδικότερα, αν αναιρεθεί καταδικαστική απόφαση εν μέρει μόνο ως προς την απάλειψη επιβαρυντικής περίπτωσης και ως προς την ύπαρξη λόγου περαιτέρω μείωσης της ποινής(αρθρ. 85 Π.Κ.), η νέα συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου της παραπομπής περιορίζεται μόνο ως προς τα μέρη αυτά (Α.Π. 227/2020, Α.Π. 1040/2019). οι αποφάσεις δε της Ολομέλειας και των Τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση, ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν. Στην προκειμένη περίπτωση, από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλομένης υπ' αριθμ. 1273/2021 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών και των συναφών εγγράφων της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. 352/2019 απόφασή εκήρυξε ένοχο τον εκκαλούμενο και ήδη αναιρεσείοντα για απλή συνέργεια σε ληστεία κατά συναυτουργία, από δράστες που είχαν καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και επέβαλε σ' αυτόν φυλάκιση πέντε (5) ετών. Κατά της προαναφερομένης αποφάσεως ο ως άνω καταδικασθείς άσκησε την από 21-6-2019 αίτηση αναιρέσεως, για τους διαλαμβανόμενους σ' αυτήν λόγους. Ακολούθως, με την υπ' αριθμ. 678/2020 απόφαση του Αρείου Πάγου αναιρέθηκε εν μέρει η υπ' αριθμ. 352/2019 απόφαση του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, ήτοι: α) κατά το μέρος που αφορά στην τέλεση της πράξης της απλής συνέργειας σε ληστεία με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου των δραστών, για την απάλειψη της ως άνω επιβαρυντικής περίπτωσης και ως προς τη συνεχόμενη με την ποινή διάταξή της σύμφωνα με το πλαίσιο των προβλεπομένων ποινών από τις ευμενέστερες διατάξεις των άρθρων 52 και 380 παρ. 1 του ν.Π.Κ., και β) κατά το μέρος που αφορά στην επιμέτρηση της ποινής, υφισταμένου λόγου περαιτέρω μείωσής της, από την συρροή δύο λόγων μείωσης αυτής, κατά το άρθρο 85 του ν.Π.Κ., δηλαδή από την απλή συνδρομή (αρθρ. 47, 83 ν.Π.Κ.) στο βασικό

έγκλημα της ληστείας και από την αναγνωρισθείσα στον αναιρεσείοντα ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2α' του ν.Π.Κ. Περαιτέρω, το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών ως Δικαστήριο της παραπομπής, με την αναιρεσιβαλλομένη υπ' αριθμ. 1273/2021 απόφασή του επέβαλε στον αναιρεσείοντα κατηγορούμενο, για την ως άνω αξιόποινη πράξη ποινή φυλακίσεως τριών (3) ετών, την οποία μετέτρεψε σε χρηματική ποινή προς πέντε (5) ευρώ ημερησίως, με την αιτιολογία, ότι: «Στην προκειμένη περίπτωση, οι 1ος και 2ος κατηγορούμενοι με την 352/2019 απόφαση του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθηνών, κρίθηκαν αμετάκλητα ένοχοι, ως συναυτουργοί ληστείας που τέλεσαν φορώντας κουκούλες τύπου fullface δηλαδή με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους, στο Μοσχάτο Αττικής την 14.10.2011 και περί ώρα 05.25' σε βάρος του Χ Χ, ο οποίος μόλις είχε σταθμεύσει το υπ' αριθμ. κυκλ. .... ΙΧΕ αυτοκίνητό του μάρκας GOLF, ιδιοκτησίας της εταιρίας με την επωνυμία Χ ΑΒΕΕ στη συμβολή των οδών Θεσσαλονίκης ... και Άνδρου ....., αφού τον ακινητοποίησαν με τη χρήση σωματικής βίας, τον έριξαν στο έδαφος με ένα άγνωστο αντικείμενο πιθανόν πιστόλι, το οποίο ήταν τυλιγμένο με πανί, τον χτύπησαν στο κεφάλι λέγοντας του 'μην κουνιέσαι θα στη ρίξω' και αφείρεσαν από αυτόν βίαια το τσαντάκι που κρατούσε στα χέρια του, το κινητό του τηλέφωνο μάρκας NOKIA αξίας 150 ευρώ και το κλειδί του αυτοκινήτου με το οποίο διέφυγαν, ιδιοποιηθέντες παρανόμως αυτό και τα προαναφερόμενα κινητά πράγματα. Ο εκκαλών - 3ος κατηγορούμενος, ο οποίος, κατά τον κρίσιμο χρόνο υπηρετούσε στην Ελληνική Αστυνομία ως Ειδικός Φρουρός, κρίθηκε αμετάκλητα ένοχος με την άνω απόφαση, ως απλός συνεργός της πιο πάνω ληστείας, αφού κατά το χρόνο που οι άνω κατηγορούμενοι διέπρατταν την παραπάνω πράξη, εκείνος κατόπτευε την περιοχή, προκειμένου να τους ειδοποιήσει για τυχόν άτομα που θα προσέγγιζαν το σημείο διάπραξης της πράξης ή αν παρίστατο ανάγκη για να επέμβει για την ολοκλήρωση της πράξης αυτής. Στους άνω κατηγορούμενους και για τις πιο πάνω πράξεις επιβλήθηκαν ποινές καθειρξεως 7 ετών στον 1ο κατηγορούμενο και 11 ετών στον 2ο κατηγορούμενο και ποινή φυλακίσεως 5 ετών στον εκκαλούντα - 3ο

κατηγορούμενο. Μετά από αναίρεση του τελευταίου, η απόφαση αυτή αναιρέθηκε εν μέρει με την 678/2020 απόφαση του Αρείου Πάγου, λόγω της νομοθετικής μεταβολής, ως προς τα ανώτατα όρια της πρόσκαιρης κάθειρξης, με το άρθρο 52 του ισχύοντος ΠΚ, τα οποία μειώθηκαν από τα 20 έτη του άρθρου 52 του προϊσχύσαντος ΠΚ σε 15 έτη και της κατάργησης με το άρθρο 380 παρ. 1 του ισχύοντος ΠΚ της επιτείνουσας την ποινή επιβαρυντικής περίπτωσης της κάλυψης ή αλλοίωσης των χαρακτηριστικών του προσώπου του δράστη, που προβλεπόταν στο άρθρο 380 παρ. 1 εδ. β του προϊσχύσαντος ΠΚ, μόνο όμως, ως προς την επιβληθείσα στον ήδη εκκαλούντα-3ο κατηγορούμενο απλό συνεργό ποινή, για την επιμέτρηση της οποίας θα ληφθεί υπόψη η ανυπαρξία στο πρόσωπό του της προαναφερόμενης επιβαρυντικής περίπτωσης, η οποία είχε εσφαλμένως ληφθεί υπόψη εις βάρος του για την επιμέτρηση της επιβληθείσας με την εν μέρει ανααιρεθείσα απόφαση ποινής, μολονότι η περίπτωση αυτή δεν συνέτρεχε στο πρόσωπό του ως συνεργού, όπως απαιτούσε το άρθρο 49 παρ. 2 ΠΚ. Με την ίδια ανααιρετική απόφαση απαλείφθηκε η άνω επιβαρυντική αυτή περίπτωση κατά το μέρος της τέλεσης της πράξης της απλής συνέργειας σε ληστεία τελεσθείσα με κάλυψη των χαρακτηριστικών του προσώπου του δράστη και παραπέμφθηκε, κατά το μέρος που αφορά στην ποινή, για νέα συζήτηση στο Δικαστήριο τούτο. Επειδή δε ο άνω λόγος αναίρεσης δεν αφορούσε αποκλειστικά στο πρόσωπο του ήδη εκκαλούντος και τότε ανααιρεσείοντος 3ου κατηγορουμένου, απλού συνεργού, αλλά και στο πρόσωπο των συγκαταδικασθέντων συγκατηγορουμένων του και δη, αυτουργών της ληστείας Θ Λ και ΚΚ, οι οποίοι δεν άσκησαν αναίρεση, το ευεργετικό αποτέλεσμα της αναίρεσης του άνω 3ου κατηγορουμένου επεκτάθηκε, κατ' άρθρο 469 ΚΠΔ και στους εν λόγω ωφελούμενους συγκατηγορουμένους και συγκαταδικασθέντες. Κατ' ακολουθίαν για τον καθορισμό από το Δικαστήριο τούτο της παραπομπής μετ' αναίρεση, της ποινής που πρέπει να επιβληθεί στον εκκαλούντα-3ο κατηγορούμενο, ως απλό συνεργό και στους συγκατηγορουμένους και συγκαταδικασθέντες 1ο και 2ο κατηγορούμενους ως συναυτουργούς της πιο πάνω ληστείας σε βάρος του

Χ. Χ, θα ληφθούν υπόψη τα νέα μειωμένα ανώτατα όρια της πρόσκαιρης κάθειρξης και η κατάργηση της επιβαρυντικής περίπτωσης της ληστείας από δράστες με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους, καθώς και τα ελαφρυντικά που αναγνωρίστηκαν σε κάθε κατηγορούμενο. Έτσι, για τον καθορισμό της ποινής για τον εκκαλούντα-3ο κατηγορούμενο, ως απλό συνεργό, θα ληφθεί υπόψη και το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 εδ. α ΠΚ, που του αναγνωρίστηκε με την 352/2019 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθηνών και για τον καθορισμό της ποινής για τον 1ο κατηγορούμενο αυτουργό της άνω ληστείας θα ληφθούν υπόψη και τα ελαφρυντικά του άρθρου 84 παρ. 2 α και δ ΠΚ, που του αναγνωρίστηκαν με την πιο πάνω απόφαση, ενώ για τον 2ο κατηγορούμενο δεν θα ληφθούν υπόψη ελαφρυντικές περιστάσεις, αφού με την 352/2019 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών με την οποία κρίθηκε αμετάκλητα ένοχος, ως συναυτουργός της άνω ληστείας, δεν του αναγνωρίστηκαν ελαφρυντικές περιστάσεις. Η πράξη της ληστείας σε βάρος του Χ Χ, για την οποία κηρύχθηκαν αμετάκλητα ένοχοι ο εκκαλών -3ος κατηγορούμενος ως απλός συνεργός και οι 1ος και 2ος συγκατηγορούμενοί του, ως συναυτουργοί προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1, 27, 47, 52 και 380 παρ. 1 του ισχύοντος ΠΚ, οι τελευταίες των οποίων είναι ευμενέστερες για τους κατηγορουμένους (άρθρο 2 ΠΚ) από εκείνες του προϊσχύσαντος ΠΚ. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 79 του Π. Κ., με την επιμέτρηση της ποινής καθορίζεται η ανάλογη και δίκαιη τιμωρία του εγκλήματος με βάση τη βαρύτητα της πράξης και το βαθμό ενοχής του υπαιτίου γι' αυτή. Το δικαστήριο σταθμίζει τα στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου και συνεκτιμά τις συνέπειες της ποινής για τον ίδιο και τους οικείους του. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του: α) τη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, β) τη φύση, το είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή του. Για την εκτίμηση του βαθμού ενοχής του υπαιτίου, το δικαστήριο εξετάζει: α) την

ένταση του δόλου, β) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, γ) τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, δ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, ε) τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, στ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του. 4. Στοιχεία που λειτουργούν υπέρ του υπαιτίου θεωρούνται Ιδίως: α) το ότι αυτός διαδραμάτισε έναν σαφώς υποδεέστερο ρόλο σε πράξη που τελέστηκε από πολλούς, β) το ότι τέλεσε την πράξη σε δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση, γ) το ότι έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση των αρχών χωρίς σημαντική καθυστέρηση, ενώ μπορούσε να διαφύγει, δ) το ότι διευκόλυνε ουσιωδώς την εξιχνίαση του εγκλήματος. 5. Στοιχεία που λειτουργούν σε βάρος του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) η κατ' επάγγελμα τέλεση της πράξης, β) η ιδιαίτερη σκληρότητα, γ) η εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης του θύματος, δ) το γεγονός ότι το θύμα δεν μπορούσε να προστατεύσει τον εαυτό του, ε) το ότι ο υπαίτιος διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών, 6. Στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρησή της. Έχοντας όλα τα στοιχεία αυτά υπόψη το Δικαστήριο, σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά αμετάκλητα με την 352/2019 απόφαση του Α Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, για το βαθμό ενοχής (δόλος) των κατηγορουμένων, σε συνδυασμό με τη βαρύτητα του εγκλήματος που διέπραξαν, (χρήση σωματικής βίας εναντίον του προσώπου του θύματος από την οποία του προξένησαν σωματική βλάβη, για την οποία καταδικάστηκαν με την ίδια απόφαση), σε συνάρτηση με τη βλάβη που προξένησε το έγκλημα (περιουσιακή βλάβη ισάξια της αξίας του αυτοκινήτου και των λοιπών κινητών που αφαίρεσαν), τη φύση, το είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και

τρόπου που συνόδευσαν την εκτέλεσή του, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον εκκαλούντα-3ο καταδικασθέντα κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών για την πράξη της απλής συνδρομής στη ληστεία κατά του Χαράλαμπου ΧΑΝΟΥ, στον 1ο συγκαταδικασθέντα συγκατηγορούμενό του ποινή κάθειρξης έξι (6) ετών και στον 2ο συγκαταδικασθέντα συγκατηγορούμενό του ποινή κάθειρξης εννέα (9) ετών για την πράξη της ληστείας που τέλεσαν κατά συναυτουργία κατά του Χ Χ στο Μοσχάτο Αττικής στις 14.10.2011». Με τις παραδοχές αυτές, το δικαστήριο της παραπομπής, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 85 του ισχύοντος ΠΚ, για διπλή μείωση της ποινής, την οποία δεν παραβίασε ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου με ασαφείς και αντιφατικές αιτιολογίες. Ειδικότερα, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, είχαν αναγνωρισθεί στο πρόσωπο του κατηγορουμένου και ήδη αναιρεσειόντος δύο λόγοι μείωσης της ποινής του, ήτοι η απλή συνδρομή [άρθρα 47, 83 του ισχύοντος ΠΚ] στο βασικό έγκλημα της ληστείας [άρθρο 380 παρ. 1 του ισχύοντος ΠΚ] και η ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2 α' του ισχύοντος ΠΚ. Το δικαστήριο έλαβε υπόψη του και εφάρμοσε, κατά την επιμέτρηση της ποινής του αναιρεσειόντος, τη διάταξη του άρθρου 85 του ισχύοντος ΠΚ, περί συρροής λόγων μείωσης της ποινής, που είναι επιεικέστερη σε σχέση με την ταυτάριθμη διάταξη του προϊσχύσαντος ΠΚ. Έτσι μείωσε την ποινή του αναιρεσειόντος, αφενός μεν λόγω της απλής συνδρομής και αφετέρου λόγω της ως άνω ελαφρυντικής περίπτωσης και επέβαλε στον αναιρεσειόντα ποινή φυλάκισης τριών [3] ετών, την οποία μετέτρεψε σε χρηματική προς πέντε [5] ευρώ ημερησίως, αντί της προγενέστερης ποινής της φυλάκισης των πέντε [5] ετών. Η νέα αυτή ποινή βρίσκεται στα πλαίσια που ορίζονται από το άρθρο 85 παρ. 1 γ' του ισχύοντος ΠΚ. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει οποιαδήποτε ασάφεια στην προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς το κεφάλαιο της επιμέτρησης της ποινής και είναι εφικτός ο αναίρετικός έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' ΚΠΔ δεύτερος λόγος της αναίρεσης, περί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του νόμου, ως προς την επιμέτρηση

της ποινής του κατηγορουμένου και ήδη αναιρεσειόντος, είναι αβάσιμος. Μετά από αυτά και αφού δεν υπάρχει άλλος λόγος αναίρεσης, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση ως αβάσιμη και να επιβληθούν σε βάρος του αναιρεσειόντος τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας [άρθρο 578 παρ. 1 ΚΠΔ].

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 26-11-2021 αίτηση του Α Γ του Κ κατοίκου Αγίας Βαρβάρας Αττικής [οδός Ηπείρου αρ. 77], για αναίρεση της υπ.' αριθμ. 1273/2021 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών.

Επιβάλλει σε βάρος του αναιρεσειόντος τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, που ανέρχονται σε διακόσια πενήντα [250] ευρώ..

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 16 Σεπτεμβρίου 2022.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 18 Οκτωβρίου 2022.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ